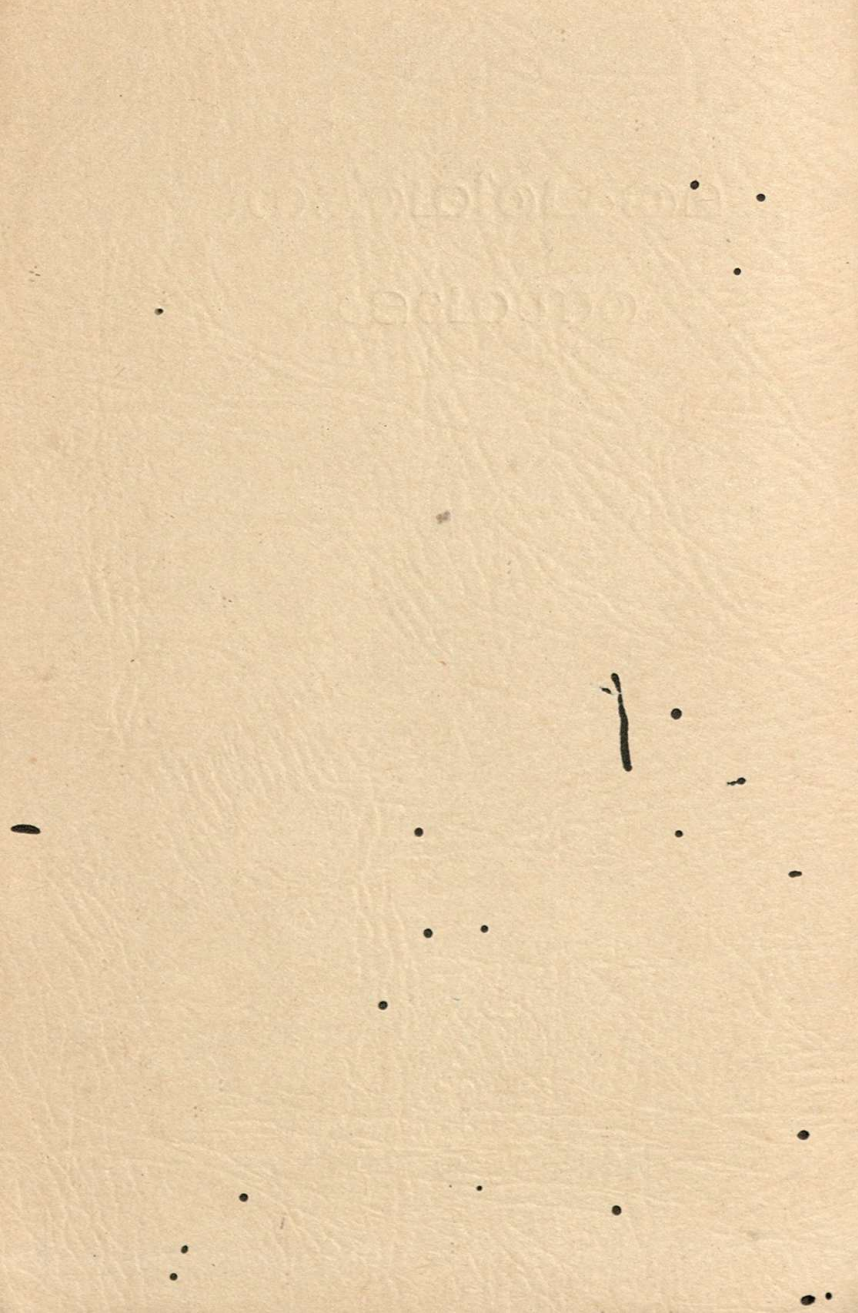

മതപരിവർത്തന
രസവാദം

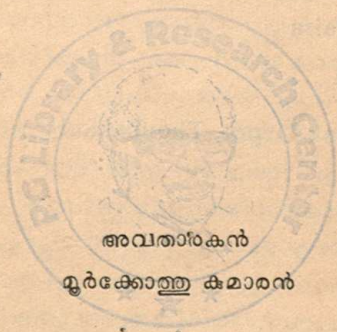
കുമാരൻ ആശാൻ

മതപരിവർത്തന രസവാദം

14164

കുമാരൻ ആശാൻ

പ്രസാധകർ

ശാരദാബുക്കുഡിപ്പോ, തോന്നയ്ക്കൽ

(Malayalam)

Mathaparivarthana rasavadam

Essay

By Kumaran Asan

First published in July 1933

Third Edition April 1971

Printed at-

894.8124 Kum

United printers, Sreekanteswaram, Tvm.

Prize - 60 Paisa

Copy right-

Saradha Book Depot, Thonnakkal,

അവതാരിക

സമുദായപരിഷ്കാരത്തിനായി അവലംബിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകയാൽ, കേരളത്തിൽ മുഴുവൻ, തീയ്യസമുദായം ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. തീയ്യരെല്ലാം ഹിന്ദുമതം ഉപേക്ഷിക്കണം എന്നു ചിലർ; എല്ലാവരും ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കുകയാണു വേണ്ടതെന്നു അവരിൽത്തന്നെ ഒരു കക്ഷിക്കാർ; ഹിന്ദുമതം ഉടനടി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഏതിലാണു പോകേണ്ടതെന്ന് പിന്നെ ആലോചിക്കാമെന്നും മറ്റൊരു കക്ഷി; എല്ലാവരും ക്രിസ്ത്യാനികളാകേണം എന്നു പറയുന്നവരുണ്ടു്; മുസ്ലീംസമുദായത്തിൽ ചേർന്നാലാണു ഗുണമെന്നു പറയുന്നവരും ഇല്ലാതെയില്ല; ആത്മവിദ്യാപ്രസ്ഥാനംവഴിയായി പ്രവർത്തിച്ചല്ലാതെ തീയ്യക്കു പുരോഗതി സിദ്ധിക്കുകയില്ലെന്നു ഒരു സംഘിക്കാർ; ഇതൊന്നുമല്ല വേണ്ടതെന്നും പഴയ ഹിന്ദുക്കേന്ദ്രത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചല്ലാതെ മോക്ഷം നാിദ്ധിക്കയില്ലെന്നും അതുകാണ്ടു് അതിനാണു ശ്രമിക്കേണ്ടതെന്നും വാദിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി ഇങ്ങിനെ പലവഴിയായി പലരും ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ, നാരായണഗുരുസ്വാമീകൾ ഏല്പിച്ചതായ മർഗ്ഗമാണു ഉത്തമമെന്നും ഫലപ്രദമെന്നും വിശ്വസിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാൽ ഒന്നിനാലും ആകർഷിക്കപ്പെടാതെയിരിക്കുന്നവരാണു ഭൂരിപക്ഷം. ആരോടും പറയാതെയും ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കാതെയും ബ്രഹ്മസമാജത്തിലും ആയുസമാജത്തിലും ചേർന്നു സേവിക്കുന്ന വ്യക്തികളും അവിടവിടെ ഉണ്ടു്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, നമ്മെല്ലാവരും ബഹുമാനപുരസ്സരം ജ്ഞിക്കുന്ന പരേതനായ മഹാകവി കുമാരനാശാൻ അവർകൾക്കു് ഈ വിഷയത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉപദേശമായ അഭിപ്രായം എന്തായിരുന്നു എന്നറിയുന്നതു് ആർക്കും

രസകരമാകാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. കൊല്ലത്തുവെച്ചുനടന്ന എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചിരുന്നതു മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ അവസരത്തിൽ ചെയ്തിരുന്ന പ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിലെ ബുദ്ധമത പ്രസ്ഥാനത്തിന് എതിരായി ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് “മിതവാദി” പത്രം ആ സന്ദർഭത്തിൽതന്നെ മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ എഴുതി പരസ്യംചെയ്തു. അവയിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്ക് കുമാരനാശാൻ 1923 ജൂൺ 15-ാംനു ഒരു മറുപടി എഴുതി “മിതവാദി” പത്രത്തിനു അയച്ചു. ആ മാനുഷപത്രം മഹാകവിയുടെ മറുപടി പരസ്യം ചെയ്യാതെ അത് അദ്ദേഹത്തിന് മടക്കി അയയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതു പിന്നെ ഒരു ചെറുപുസ്തകമാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചു പരസ്യംചെയ്യണമെന്ന് ആലോചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനു സംഗതിവരാതെ, ആ മഹാൻ അധികം താമസിയാതെ, ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയാണല്ലോ ഉണ്ടായത്. ആ ലേഖനമാണ് ഇപ്പോൾ ഈ നിലയിൽ പുസ്തകമായി അച്ചടിച്ച് പരസ്യം ചെയ്യുന്നത്.

ഗാഢമായി ആലോചിക്കാതെയും ലോകോപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു ബോധ്യപ്പെടാതെയും ഈ വക സംഗതികളിൽ വല്ല അഭിപ്രായവും പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, അതു ബുദ്ധിമാനം മഹാധീരനും വലിയ തത്വചിന്തകനും ആയിരുന്ന ആശാൻ പഴക്കമായിരുന്നില്ലെന്നു എല്ലാവരും അറിയുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മാനുഷൻ, സമുദായത്തിലെ ഒരു നേതാവിന്റെ നിലയിൽ, ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ഉച്ചരിച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടനിലയിൽത്തന്നെ കിടക്കുന്നത് ആക്ഷം ഒന്നുകൊണ്ടും നന്നായിരിക്കുകയില്ല. അതു ബഹുജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചെന്നുവരാം; അനാശാസ്യമായ മാറ്റത്തിൽ ജനതതി നയിക്കപ്പെടുവാൻ കാ

രണമാക്കാം; ആശാനെപ്പറ്റിയുള്ള മരിപ്പിന്നത്തന്നെ കുറവു വരാം. അതുകൊണ്ട് ആശാന്റെ “മരപടി” ഇനിയെങ്കിലും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മചാരിണി, ശ്രീമതി ഭാനുമതിയമ്മ, ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ലേഖനം എഴുതിയ പത്തുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ ഈ അവസരത്തിലെങ്കിലും അതിനെ ബഹുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സംഗതിവന്നതിൽ എനിക്ക് അത്യന്തം സന്തോഷവും കൃതാർത്ഥയും ഉണ്ടു്. ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അതിനെപ്പറ്റി ഈ അവതാരികയിൽ വല്ലതും പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ആശാൻ ഈ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സംഗതികളോടും ഞാൻ പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല, മഹാപണ്ഡിതനും തർക്കശാസ്ത്രപ്രവീണനും ആയിരുന്ന ആ മഹാൻ എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെത്തന്നെ എനിക്കു സാധിക്കുന്നതിൽ അധികം ശക്തിയും പുഷ്ടിയും ഭംഗിയും ഉള്ള ഭാഷയിൽ, അധികം സുസമ്മതമായ ശാസ്ത്രരീതിയിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള കൃതാർത്ഥയാണു് എനിക്കുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു്, ലേഖനത്തിൽ കണ്ട ഒരു വാക്കുതന്നെ ഏടുത്തു് ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിന്നു നാമധേയമായി കല്പിച്ചു് ഇതിനെ കേരളത്തിലെ സമുദായപരിഷ്ക്കാരികളുടേയും മതപരിഷ്ക്കാരികളുടേയും മുമ്പാകെ സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഈ മരപടിക്കു വിഷയമായ മീതവാദിയിലെ ഖണ്ഡനമോ, അതിന്നും വിഷയമായ ആശാന്റെ പ്രസംഗമോ വായിച്ചിട്ടുവേണം ഈ ലേഖനം വായിക്കുവാൻ എന്നില്ല. അവയിലേ സംഗതികളെല്ലാം സുഗമമായും സുലഭമായും ഊഹിക്കത്തക്ക സമ്പ്രദായത്തിലാണു് ഈ ഉപന്യാസം രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.

പക്ഷപാതികളല്ലാത്ത സ്വതന്ത്രചിന്തകന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യം വരത്തക്ക ന്യായങ്ങൾ അടക്കി ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടി

ഗംഭീരഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഈ ലേഖനം വിശിഷ്ടനായ ഒരു സമുദായപരിഷ്ക്കാരിയും, മതപരിഷ്ക്കാരിയും, നാരായണഗുരു സ്വാമിയുടെ ആദർശപാലകനും ആയിരുന്ന മഹാകവി കുമാരനാശാൻ, താൻ അത്യന്തം സ്നേഹിച്ച സമുദായത്തിനായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച, ചരമ സന്ദേശമായി കരുതി, വായിപ്പാൻ കഴിയുന്നവരെക്കൊണ്ടു വാങ്ങി വായിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

തലശ്ശേരി,
30-7-33

} മുക്കോത്തുകുമാരൻ.

മതപരിവർത്തനരസവാദം

ഒരു മറുപടി.

മ. രാ. രാ.

“മതവാദി” പത്രാധിപർ

അവർകൾക്കു്.

മാന്യസുഹൃത്തേ,

നിങ്ങളുടെ മേയ് 28-ാംനു- (1923) ലെ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും ഉള്ള മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ ഞാൻ വായിച്ചു. കൊല്ലത്തുവെച്ചു് ഈയിടെ കൂടിയ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ നിലയിൽ എനിക്കു ബുദ്ധമതത്തേയും നിങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സന്ദർഭാനുസാരം സൂചിപ്പിക്കേണ്ടിവന്ന ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ ചുവടെ ആക്ഷേപിച്ചാൻ നിങ്ങൾ അതിൽ യുക്തിപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ മറുപടി എഴുതുന്നത് എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം നിരാക്ഷേപമാണെന്നുള്ള ശാതകൊണ്ടല്ല. അതു് എനിക്കു അശേഷം ഇല്ലെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. നിങ്ങളുടെ ആക്ഷേപങ്ങളെ ഭാര്യേന്നായി പ്രതിയുക്തികളെ ക്കൊണ്ടു് വണ്ഡിച്ചു, വാദത്തിൽ വിജയം നേടാമെന്നുള്ള ദുരഭിമാനം കൊണ്ടുമാല്ല. ആ വിജയം, അല്ലെങ്കിൽ പരാജയമാകട്ടെ, നമ്മൾക്കു് പൊതുവും, സ്വകാര്യത്തേക്കാൾ പ്രിയതമവും, ആയ നമ്മുടെ സമുദായകാര്യത്തിന്നു യാതൊരു നന്മയും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് എന്നെ ഇതിൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒന്നാമതായി നിങ്ങളോടു് എനിക്കുള്ള നിവ്യാജമായ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളാകുന്നു. മതപരിവർത്തനവിഷയത്തിൽ എന്റെ സ്ഫുടതമായ അഭിപ്രായം സമുദായാംഗങ്ങളിൽ വല്ലവരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നു് ഇതു് ഉപയുക്തമാകുമല്ലോ എന്നുള്ള പ്രയോജനാന്തരവും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണു്.

“മിതവാദി”യിൽ നിങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ മൂലനയങ്ങളെ പുറസ്തരിച്ചും എന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പൂർണ്ണരോഗങ്ങളോടു യോജിച്ചും ഉള്ളവയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമായത് ഞാൻ അവയെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന സംഗതി ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്തെന്നെന്തായാലും വേറൊന്നും നോക്കാതെ വിളിച്ചു പറയുന്നതു അന്തഃകരണശുദ്ധിയുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു പരിണാമത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു സത്ഗുണമാണെന്നു എനിക്കറിയാം. ആ ആദർശത്തിൽ എനിക്കു ആത്മാർത്ഥമായ ബഹുമാനവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള മഹാനാർസാധാരണദൃഷ്ടിയിൽ അലഞ്ഞുകിടന്നുവരികയാണ്. അവർ ഒരു പ്രത്യേകസമുദായത്തെ വല്ല നിർദ്ദിഷ്ടമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നയിക്കേണ്ട ചുമതല ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല; ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ അതിൽ വിജയം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നതിനെ അവർ വിളിച്ചു പറയും. മറ്റുള്ളവർ കേട്ടാലും കേട്ടില്ലെങ്കിലും അവർ വഴക്കമില്ല.

“ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗം” തീയരുടെ ഗുണത്തിനായി ഒരു വ്യവസ്ഥിതമായ കാര്യപരിപാടിയെ മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഘമാണ്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്ന്, മതപരിഷ്കരണമാകുന്നു. “ശ്രീനാരായണധർമ്മം” എന്ന പദത്തെ ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ മതം എന്ന അർത്ഥത്തെയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നത് “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ” എന്നുള്ളതാണ് ആ മതം, എന്നു നിങ്ങൾക്കും അറിയാമല്ലോ. സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഈ ആദർശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള മതപരിഷ്കരണമാണ് എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ ഉള്ളതെന്ന് ഇനി വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിനും ബുദ്ധമതത്തിനുമിടയിൽ സാരമായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട്.

സ്വാമിയെ “അഭിനവബുദ്ധൻ” എന്ന നമ്മിൽ ചിലർ ചിലപ്പോൾ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അതു ബുദ്ധഗോത്രനോടുള്ള ശീലസാമ്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന അപമാനമാകുന്നു. ആധുനികമായ അഭിപ്രായത്തിലുള്ള സാമ്യത്തെ ആധാരമാക്കി ചെയ്യുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, “പല മതസാരവുമേകം” എന്ന സ്വാമി പറയുന്നു. ബുദ്ധദേവൻ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ബുദ്ധമതതത്വങ്ങൾക്കു് ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷവിരുദ്ധവും ആകുന്നു. ‘ഒരു മതം’ എന്ന സ്വാമികളുടെ സിദ്ധാന്തവും മേൽപ്രകാരം സാരനിഷ്ഠയും ചെയ്തു സിദ്ധിക്കുന്ന ഏകതപത്തെ ആസ്പദീകരിച്ചുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്വാമിക്ക് എല്ലാ മതത്തെയും അതാതിന്നുള്ള അധ്യാത്മികമായ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ അഭേദത്തെ ആധാരമാക്കി സ്റ്റേറ്റിപ്പാൻ കഴിയുന്നു. നമ്മളിൽ ചിലരാകട്ടെ, ഹിന്ദുമതത്തെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ബുദ്ധമതത്തെ അമിതമായി സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വാമിയുടെ മതത്തിനും ബുദ്ധമതത്തിനും തമ്മിലുള്ള വേരൊരു വ്യത്യാസം—ഏറ്റവും സാരമായ വ്യത്യാസം—സ്വാമി, “ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ” എന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ സിദ്ധാന്തവും ബുദ്ധമതവും തമ്മിൽ രാവും പകലും പോലെ വ്യത്യസ്തങ്ങളാകുന്നു. “ദൈവം” എന്ന ശബ്ദത്താൽ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഈശ്വരനും, ബുദ്ധമതത്തിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ല. ഈ സംഗതിയെ കുറേക്കൂടി വിസ്തരിച്ചു ഞാൻ ഒടുവിൽ പറയാം.

എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിലുള്ള തുല്യപ്രധാനമായ മറ്റൊരു സംഗതി സുസമ്മതമായ ആധുനികാദർശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു തീയ്യരുടെ സാമുദായക്ഷീവിതത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ സമുദായസ്ഥിതിയെ, പരിഷ്കരിക്കുകയാകുന്നു. ഇതിൽ സമുദായം നന്നാകുന്നതിനുള്ള പ്രേരകകമായ

സകല ശ്രമങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. പുതിയ രാജ്യഭരണനയം അനുസരിച്ച സമുദായത്തിന്റെ പൗരാവകാശങ്ങളെ സ്ഥാപിപ്പാൻ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ഇതിന് നമ്മളെ മുഖ്യമായി സഹായിക്കുന്നത്, നമ്മളുടെ സംഘടനകളാണ്. സ്വാമിയുടെ മതം ഈ സംഘടനയ്ക്കു അനുഗ്രഹമായിട്ടുള്ളതാണ്. ബുദ്ധമതം, ആലോചിച്ചു നോക്കുന്ന ചിലർ, ഇതിൽ പ്രതികൂലമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും പെട്ടെന്നു പറയുമ്പോൾ ഭിന്നമതമാണെന്നുള്ള പ്രതിതി കൊണ്ടുതന്നെ, അതിൽ പലർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു അനുഭവസിദ്ധമാണ്. ഈ ഭിന്നാഭിപ്രായംതന്നെ വാശിയുള്ളവരുടെയടുയിൽ കക്ഷിവാദകായിത്തീരാവുന്നതും, അങ്ങിനെയുള്ള ഭിന്നിപ്പും, സമുദായശക്തിയെ നാമാവശേഷമാക്കി ചെയ്യുന്നതുമാണ്. ഈ പരിതാപകരമായ പതനത്തെ, എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം സ്വരക്ഷയെ കേന്ദ്ര സഹജമായിത്തന്നെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെ കൊച്ചിയിലെ “തീയർമലജനയോഗ”വും, മലബാറിലെ “തീയർമലബാർയോഗ”വും, “ജ്ഞാനോദയ”യോഗവും, എന്നുവേണ്ട, നമ്മുടെ സമുദായം മുഴുവനും, ആ സംഗതിയിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടും സമുദായത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച ഒരു സമുദായസ്നേഹിയുടെ മസ്തിഷ്കാണക്കൾ ഈ വക വിചാരങ്ങളാൽ വിസ്ഫുരിതമായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു തെറ്റാണോ? തെറ്റായാൽ കൂടി, നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു നേതാവ് അതിനെ സ്നേഹബുദ്ധ്യ ക്ഷമിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

നിങ്ങളുമായി എനിക്കു പതിനെട്ടുകൊല്ലത്തിൽ കുറയാത്ത കാലത്തെ പരിചയം ഉണ്ട്. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ഭൂതന്റെ നിലയിൽ ആദ്യം ഞാൻ മലബാർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഒന്നാമതായി വന്നുണ്ടതു നിങ്ങളെയായിരുന്നു.

സമുദായത്തിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഇതു ഗാഢമായും ദൈർഘ്യമായും സർവ്വം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെപ്പോലെ അനതാപശാലിയായ ഒരു നേതാവിനെ ഞാൻ ഇന്നുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ അനതാപം നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകത്തിലുള്ള എത്ര ആഭിജാതമാന്യനോടും അച്ഛാസനം അർഹിക്കുന്ന എല്ലായോഗ്യതകളും ഭാഗ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു സ്വായത്തമാണെന്നും, മുഖസ്തുതിശങ്കുകൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്. ജാതികൃതമായ അസ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങൾക്കു മാനസികമായല്ലാതെ, ബാഹ്യമായി അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വിവരമുള്ള ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ചീന്നെ നിങ്ങളുടെ അനതാപം നിഷ്കളങ്കവും ഗാഢവും ആയ സമുദായസ്നേഹത്തിൽ നിന്നു മാത്രം ഉണ്ടായതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ സ്നേഹമെല്ലാം ഒലിച്ചുചെന്നു വല്ല മരുഭൂമിയിലും താണുപോകയാണെന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ശങ്കിക്കരുത്. കേരളത്തിലെ ഇരുപതുലക്ഷത്തോളം ഹൃദയങ്ങളിൽ അതു അനുസ്മരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു എനിക്കു ശുഭം ചെയ്യാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മതപരിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി സമുദായത്തിൽ പ്രാധാന്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും അനുസ്മരുന്ന ഉള്ള മറ്റു പല മാനുഷങ്ങൾ വിപ്രതിപത്തിയാണു ഉള്ളതെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്തുതയെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. തീരുവിതാംകൂറിൽ ഇതിന്നു അനുകൂലിക്കുന്നവർ വളരെ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. കൊച്ചിയിൽ ചില മാനുന്മാർ ബുദ്ധമത പക്ഷപാതികളായി ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടുത്തേയും ബഹുജനാഭിപ്രായം ഇപ്പോൾ അനുകൂലമല്ലെന്നാണു എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുള്ളതു്. മലബാറിലും അങ്ങനെയെന്നെന്നാണു എന്റെ അറിവു്. എന്നാൽ ഈ വിപ്രതിപത്തി, അല്ലെങ്കിൽ വൈമനസ്യത്തിൽ നൂററിനൂറു ഞങ്ങളും, ഗുണദോഷചിന്ത

യുടെ ഫലമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, നേരെമറിച്ചു മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിസ്ഥാപകസ്വഭാവംകൊണ്ടു മാത്രം ഉണ്ടായതാണെന്നും നമുക്കൊക്കെ അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ മനഃസ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയാണ്, ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു സമുദായ നേതാവിന്റെ നിലയിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തോടു പ്രത്യേകമായി മതംമാറാൻ പറയുമ്പോൾ, അതു ബുദ്ധമുനി പറയുന്നതുപോലെ കാരോ വ്യക്തിയുടേയും നിർവാണത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചല്ലെന്നും ലൌകികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി സംഘത്തോടെ മതം മാറാൻ (Wholesale Conversion) വിവക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അസാധാരണ ഉപഹാപോഹശക്തികളൊന്നും വേണമെന്നില്ല. ജനങ്ങളുടെ മേൽസൂചിപ്പിച്ച മനഃസ്ഥിതിയിൽ അതു സാധ്യമാവാൻ ഇനി എത്ര ശതവർഷങ്ങൾ വേണമെന്നും അതിനിടയിൽ ലോകത്തു എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണു വരാൻപോകുന്നതെന്നും ആർക്കറിയാം? ജ്യോതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായോ പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പുതിയ ഉപജ്ഞാങ്ങൾ പോലെ, ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളെപ്പോലെ മാറ്റത്തക്ക അതുതകരമായശക്തിയൊന്നും നമ്മുടെയടുത്ത് 2500 കൊല്ലമായി ഏറെക്കുറെ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പഴയ ബുദ്ധമതത്തിന് ഉണ്ടുവാൻ തരമില്ലെന്നാണ് എനിയ്ക്കു തോന്നുന്നത്. സെയിൻറ അഗസ്റ്റിനും മാർട്ടിൻ ലൂതറും മതം പ്രസംഗിച്ചതു കാരോ രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ ജനതയോടായിരുന്നു; ചെറിയ ഒരു ജനവിഭാഗത്തോടായിരുന്നില്ല; പ്രത്യേക അസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ജനവിഭാഗത്തോടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യവും മതപരിഷ്കാരമായിരുന്നു; ജാതിപരിഷ്കാരമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടുതന്നെ, എത്ര ഭയങ്കരമായ വിപ്ലവങ്ങളാണ് അതുനിമിത്തം ഉണ്ടായത്. തീയ്യരുടെയടുയിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള വിപ്ലവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു ആശാസ്യമാണോ? അതു സമുദായശക്തിയെ ധൂമ്രം ക്ഷയിപ്പിച്ചു, പ

രോഗതിയെ തടയുകയില്ലയോ? പക്ഷേ സമുദായത്തെത്തന്നെ ശിഥിലമാക്കി ഭിന്നമതങ്ങളിൽ ലയിപ്പിച്ചു സ്വരൂപനാശം വരുത്തിയെന്നും വരാവുന്നതല്ലയോ? അങ്ങനെയായാൽ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം സഫലമാകുമോ? അതുകൊണ്ട് ആവക ഉപമകളും ചരിത്രങ്ങളും പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭംഗിക്കും പ്രൗഢിക്കും അല്ലാതെ പ്രകൃതത്തിന് അനുപയുക്തമാണെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു.

ഇനി ജാതിജന്യമായ സകല അവശതകൾക്കും ബുദ്ധമതം ഏകസജ്ജീവനിയാണെന്നു നിങ്ങൾ ഉറപ്പുപറയുന്നതിനെത്തന്നെ നോക്കാം. ഒരു തീയ്യൻ ബൗദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉയർന്ന ജാതി ഹിന്ദുക്കൾ, ഹിന്ദുവെന്ന നിലയിൽ അവനെ താണ ജാതിക്കാരനായി പിന്നെ ഗണിക്കയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് സ്വതേത്തന്നെ അവൻ സമുദായനിലയിൽ കയറ്റം കിട്ടുമെന്നും നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ഇതും വെറും ഒരു ഊഹം, അല്ലെങ്കിൽ സങ്കല്പമാത്രമാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിമതത്തിൽ ചേർന്ന പുലയരും പറയരുതെന്നുണ്ടെ നാട്ടിൽ പലേടത്തും ഉണ്ട്. മതപരിവർത്തന 'രസവാദം' ആ കാര്യങ്ങൾക്കെ ഇനിയും തക്കമാക്കിയിട്ടില്ല. ബുദ്ധമതം പ്രചരിക്കുന്ന സിലോൺ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ താണ വർഗ്ഗക്കാരും ഉണ്ട്. ആ മതം അവർക്കും കയറ്റം കൊടുത്തിട്ടില്ല. നേരേമറിച്ചു ഹിന്ദുമതം പല താണ വർഗ്ഗക്കാരെയും പൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരൻ, രാമാനുജൻ, ശ്രീകൃഷ്ണചൈതന്യൻ മുതലായ പല ആചാര്യന്മാരും പല വർഗ്ഗക്കാരെ ഉന്നമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഉന്നമനം ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നവരുടെ പാത്രതയേയും കാലദേശാവസ്ഥകളേയും അനുസരിച്ചു സാധ്യമാകുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അതു നമ്മൾ വിചാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ സംഭവിക്കാത്തതു്. വിശേഷിച്ചും ഈവക സംഗതികൾ—താണവർഗ്ഗക്കാരുടെ സമുദായസ്ഥിതിയെ പൊക്കുക മുതലായ ബാഹ്യകാര്യങ്ങൾ—ഒന്നും ഈ മതത്തിന്റേയോ ആ മതത്തിന്റേയോ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

നാമൊക്കെ ഇന്നു ബുദ്ധമതക്കാരായാൽ വെളിയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ സ്ഥിതിയെ പെട്ടെന്നു ഉന്നമിപ്പിക്കത്തക്ക ശക്തിയേ സഹായങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടാകുമെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുവോ? തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തുതന്നെ മത സംബന്ധമായ ഉണർച്ചയുണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കുന്ന നിജജീവമായ ഇന്നത്തേ ബുദ്ധ സംഘങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മൾക്കു എന്തു സഹായമാണു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതു്? അങ്ങനെയൊക്കെക്കിൽ ടി. കെ. മാധവൻ അവർകൾ പറയുന്നപോലെ എന്തുകൊണ്ടുനമ്മൾക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളായിട്ടുളളോ? ലോകം മുഴുവൻ ശക്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയസഭകളിൽ ഏതിലേക്കുപോന്നിന്നു പ്രായോഗികവും പ്രബലവും ആയ സഹായങ്ങൾ നമ്മൾക്കു കിട്ടുന്നതാണല്ലോ? കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെയുള്ള പതിനാലുലക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളോടുകൂടി പതിനെട്ടുലക്ഷം തീയ്യരേയും ചേർത്തുനോക്കുക. ആ സമുദായബലത്തന്നെ ഇന്തരവർഗ്ഗങ്ങൾ ഭയപ്പെടത്തക്കതായിരിക്കുമല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ അവർകൾ സൂചിപ്പിക്കുംപോലെ വഴിതെറ്റാൻ പറയുന്ന മേൽജാതിക്കാരന്റെ മൂക്കിന്നനേരെ മുഷി ചുരുട്ടാൻ ഹസ്തസിരകളെ തപരിപ്പിക്കുന്ന പെരുഷ്ഠമുള്ള ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളോടു ഉപദേശിക്കുന്നില്ല? ഇസ്ലാംമതത്തേക്കാൾ സമഭാവനയ്ക്കും ഐക്യമത്യത്തിനും വിശുദ്ധമായ മതം വേറെ ഇല്ലെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇവിടെ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും നോക്കിയതു സമുദായത്തിന്റെ മനസ്സഥിതിയാകുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ മതത്തോടു ബുദ്ധമതത്തിനുള്ള ചില സാമ്യവും സാമീപ്യവും ആകുന്നു നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് ഞാൻ പറഞ്ഞ മനശ്ശാസ്ത്രീയമായ പ്രവണതയെ നിങ്ങൾ അറിയാതെയൊക്കെങ്കിലും ഇവിടെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആയാൽത്തന്നെ ഹിന്ദുമതത്തോടു കൂറുകൂടി ആന്തരസാമ്യമുള്ള ആര്യസമാജത്തെ നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു് അവഗണിക്കുന്നു? പഞ്ചമനെ അവന്റെ കുടിലിൽ ചെന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു് ബ്രാഹ്മണനാക്കാൻ

സഫലമായി യജ്ഞിച്ചവരുന്ന ദയാനന്ദമതത്തെ എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല? എന്തുകൊണ്ടു തീയ്യക്കു ആര്യ ബ്രാഹ്മണരായ കൂട്ടാ? മതത്തിന്റെയും സമസ്തഷ്ടിസ്സേഹത്തിന്റെയും പേരിൽ നിങ്ങളുടെ മുററത്തുനടക്കുന്ന ആര്യസമാജക്കാരുടെ അതുതകരമായ ഉദാരപ്രവൃത്തികൾ ലോകത്തു ഇന്നുള്ള ഏതു ബുദ്ധസംഘത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചാൻ കഴിയും? പുണ്യലുകെട്ടാനും ഹോമം കഴിക്കാനും ഉള്ള മടികൊണ്ടായിരിക്കാം നിങ്ങൾ അതിനെ സ്വീകരിക്കാത്തത്. എന്നാൽ ബ്രഹ്മമതം അംഗീകരിക്കരുതോ? നവീനജീവിതാദർശങ്ങൾക്കു് അനുഗുണവും ഉൽകൃഷ്ടമതശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു് അവിരുദ്ധവും ആയി രാജാരാമമോഹനറായി മുതലായ വിശ്വപ്രിയരായ പണ്ഡിതന്മാർ സ്ഥാപിച്ചതും ഡാക്ടർ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ മുതലായ ഋഷിമാരും ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന അനേക പുരുഷരങ്ങളും സ്ത്രീരങ്ങളും അംഗങ്ങളായുള്ളതും നമ്മളിൽ ചില മാനുസഹോദരർ അവിടവിടെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ വച്ചിരിക്കുന്നതുമായ, ജാതിയില്ലാത്ത ബ്രഹ്മസമാജം എന്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചില്ല? അതുകൊണ്ടു പ്രചാരത്തിന്റെമന്ദത കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ തീയ്യന്റെ ജാതിക്കു അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളന്നില്ലെന്നു കണ്ടിട്ടായിരിക്കാം.

ബുദ്ധമതത്തിന്നു സമുദായത്തിൽ ശീശ്രുതരമായ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു? അതിന്നു നിങ്ങൾക്കുള്ള ഗമകങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു? തീയ്യൻ, ബൌദ്ധൻകൂടിയായാൽ അവന്റെ കുറ മലിനതരമാകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കാൻ നിങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടത് എങ്ങനെ? തീയ്യനു ബുദ്ധമതം സ്വന്തരൂപം നല്കുമെങ്കിൽ ചെറുമനം ആമതം സ്വീകരിച്ചാൽ ഉടനെ സ്വന്തരൂപം ഉണ്ടാകുമോ? തീയ്യർ ആയിരം കൊല്ലത്തിന്നു മുമ്പു ലങ്കാദവീപിൽനിന്നു കേരളത്തിൽ

ത്തിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്നതിനാൽ അവർ വീണ്ടും ആ മതം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉത്തമമാണെന്നു ചിലർ അഭിമാനിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. തീയ്യരുടെ ആഗമത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ ഐതിഹ്യം ഇന്നും സിദ്ധാന്തദശയിൽ എത്തിട്ടില്ലാത്ത ചരിത്രസംബന്ധമായ ഒരു ഉപഹാരം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. അതിനെ സമ്മതിച്ചാൽത്തന്നെ ക്രിസ്തുവിനു മുൻപു 250-ൽ സിലോണിൽ ബുദ്ധമതം എത്തുന്നതിനു മുൻപു തീയ്യരുടെ പൂർവ്വാർ അവരുടെ ആയിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ അന്നത്തെ മതം നമുക്കിന്നും അത്യുത്തമമായി തോന്നേണ്ടതാകുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, നമ്മളെല്ലാം ഈ നിലയിൽ ഇന്നു കേരളംവിട്ടു വല്ല ബുദ്ധമതരാജ്യത്തും അഭിനിവേശിച്ചാൽ പോകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ നമ്മുടെ സന്താനങ്ങൾ അവരുടെ പൂർവ്വന്മാരുടെ മതമായ ഹിന്ദുമതത്തെ അഭിമാനപൂർവ്വം പുനഃസ്വീകരിക്കുകയും ആയിരം കൊല്ലത്തിനു മേലായി അടുത്ത പൂർവ്വാർ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന മതത്തെ പരിത്യജിച്ചുകളഞ്ഞ നമ്മളുടെ മതാഭിമാനത്തെ അവഹേളിക്കുകയും പെരുഷത്തെ സംശയിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതുമല്ലേ? വിശേഷിച്ചും അതെല്ലാം പൂർവാചാരപ്രിയന്മാരുടെ ഒരു വക ദുരഭിമാനങ്ങളാകുന്നു. ഉൽപതിഷ്ഠവായ നിങ്ങൾക്കു് അതു വരാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു്, അതല്ല; ചീനെയോ? ബുദ്ധമതം നല്ലതെന്നു തോന്നി, അതിനെ സ്വീകരിച്ചു; സ്വീകരിച്ചാൽ സമുദായത്തെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നല്ലതിനെ ആർക്കും തിരഞ്ഞെടുക്കാം; ആർക്കും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യാം; എന്നാണു പറയുന്നതെങ്കിൽ ശരി. ഇനി അതിന്റെ നന്മയെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ മതിയല്ലോ.

ഒരു മതത്തിനു പ്രധാനമായി, ധർമ്മം, മോക്ഷം എന്നു രണ്ടു വശങ്ങളാണുള്ളതു്. ബുദ്ധമതത്തിലെ ധർമ്മമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്തതാകുന്നു. ധർമ്മം (സദാചാരം) തന്നെ സർവ്വപ്രധാനമായി കരുതുന്ന മതം ഇതുപോ

ലെ ലോകത്തു വേറൊന്നില്ലെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. മോക്ഷം എന്നതു, ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനാവസ്ഥയാകുന്നു. അതു തത്വശാസ്ത്രപ്രതിപാദ്യമായ വിഷയമാണ്. ബുദ്ധമതത്തിലെ തത്വശാസ്ത്രം വളരെ പ്രൗഢമാകുന്നു: അതിലെ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം ജീവിതം, അനവധി ജന്മങ്ങൾക്കുശേഷം ജ്ഞാനത്താൽ സർവസംസ്കാരങ്ങളും നശിച്ചു നിർവാണം പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ നിർവാണം സർവനാശം, അല്ലെങ്കിൽ, ശൂന്യം ആകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയുവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയാൻ തരമില്ല. പ്രമാണജഡന്മാരല്ലാത്ത സ്വതന്ത്ര ചിന്തകന്മാർക്കു ഈ ഭാഗം വിചാരർത്ഥനീയമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ആംഗലതത്വജ്ഞാനിയായ ജോൺ സ്റ്റൗവർട്ട്സ്മിത്, ബുദ്ധമതക്കാരുടെ നിർവാണം ഒരിക്കൽ ലോകത്തു സർവസമ്മതമായി തീർന്നേക്കാമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ അഭിമാനപൂർവ്വം സ്തുരിക്കുന്നു. ഒരു മതത്തിന്റെ പാരമ്യതെർപ്പറ്റി ഇതിലധികം പറഞ്ഞിട്ട് ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഇതു പുസ്തകത്തിലെ ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ സാരാംശങ്ങളെ മാത്രംനോക്കി പറയുന്നതാണ്. ആവക സാരാംശങ്ങൾ എല്ലാ മതങ്ങളിലും ഏറക്കുറെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരിക്കും. വിശേഷിച്ചും വൈദികമതത്തിന്റെ രത്നകിരീടങ്ങളായ ഉപനിഷത്തുക്കളെപ്പറ്റി “കാൻറ്” (Kant) മുതലായ പാശ്ചാത്യതത്വവിന്തുകൾ ഇതിലധികം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധമതത്തിലെ പഞ്ചശീലങ്ങളും ദശകുശലങ്ങളും, മറ്റും വേദാന്തത്തിലെയുമനിയമാദികളെക്കാരും ശക്തിയും വ്യാപ്തിയും ഉള്ള സദാചാരങ്ങളാണോ? അഹിംസയെ ബുദ്ധമതം ഉച്ചമായി ഘോഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതു ഇന്ന് അധികമായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നതു ഹിന്ദുവൈദികന്മാരാകുന്നു. കേവലം സസ്യഭുക്കായ ഒരു സമുദായം ഹിന്ദുക്കളിലല്ലാതെ കാണാൻ കഴികയില്ല. ബുദ്ധമതം

പഴയ വൈദികമതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായതെളിമാത്രമാണെന്നു പറയുന്നവരോട് ഇന്നത്തെ ഹിന്ദുമതം പഴയ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സത്താണെന്നും അവരുടെ എതിരാളി പറയും. മതങ്ങളെല്ലാം മലയരുവികൾപോലെ ഉന്നതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവയാണ്. അവയുടെ അതാതു കാലത്തെ ശുദ്ധി അവ ഒഴുകുന്ന ഭിക്ഷകളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല.

നിങ്ങൾ ഹിന്ദുമതത്തിലെ ജാതിശല്യത്തെയാണ് എപ്പോഴും ഉണർപ്പിക്കുന്നത്. ജാതിയെപ്പറ്റി പറയാനുള്ളതു ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ മുൻപുതന്നെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചാതുർവർണ്യം വിധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. ബുദ്ധസംഘങ്ങളിൽ വണ്ണവ്യത്യാസം ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതും ശരിതന്നെ. എന്നാൽ സംഘങ്ങൾക്കു ജനങ്ങളുടെമേൽ ഭക്തികാധാരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മുൻപുതന്നെ മുളച്ചുവളർന്ന ജാതിവിചാരങ്ങളെ പഠിച്ചുകൊണ്ട് സംഘങ്ങൾ കായ്മമായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. ഇതു ചരിത്രസിദ്ധമായവസ്തുതയാകുന്നു. ബുദ്ധമതരാജ്യങ്ങളിൽ ജാതിബാധ തീരെ ഇല്ലെന്നു പറയാവുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്ന രാജ്യം ബർമ്മമാത്രമാകുന്നു. അതുദേശീയമായ രാജ്യ കാരണങ്ങളാലും സംഭവിച്ചതാണെന്നു വാദിക്കാം. ജപ്പാനിൽ അടുത്തകാലംവരെ ഭയങ്കരമായ ജാതിശല്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു രാഷ്ട്രീയമായ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് അവിടെ നിർത്തി ചെയ്തതാണ് ഉണ്ടായത്. ഇവിടെയും രാഷ്ട്രീയമായ ആവശ്യം ജാതിയോടു മല്ലിട്ടു തുടങ്ങിയതിന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇന്നു നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഭാരതമഹാസഭയുടെ കീഴിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന അയിത്തവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനവും മിത്രഭോജനസംരംഭവും, ഫലപ്രദമായിത്തീരമെങ്കിൽ ജാതി നിജ്ജീവമായിത്തീരുന്നതാണ്. ജനപ്രിയായതിന്നു ശക്തി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രസമ്മതിസിദ്ധിച്ച അനാചാരങ്ങൾക്കു മറികുറിക്കുന്നതാണെന്നു ലോകചരിത്രം

നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളാൽ, നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച മെച്ചം ബുദ്ധമതത്തിനു ഇല്ലെന്നു വിശദമാകുന്നു. എന്നാൽ തീയ്യരുടെ ഇന്നത്തെ ഹിന്ദുമതത്തെക്കാൾ ബുദ്ധമതം അവർക്കു നല്ലതെന്നാണു നിങ്ങൾ സങ്കല്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു ശരിയെന്നു സമ്മതിപ്പാൻ തരമില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഞാനും നിങ്ങളും ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയും തീയ്യസമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ്. നമ്മൾ ആരും കുരുതികഴിക്കാനും പുരം തുളുനാണം പോകാറില്ല. നമ്മളെപ്പോലെ അനേകായിരം ആളുകൾ വേറെയും ഉണ്ട്; അവരും അതിനു പോകാറില്ല. സമുദായത്തിലെ പാമരജനങ്ങൾ മാത്രമേ ആവക ആരാധനകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മളെക്കാൾ ഉയർന്നവരെന്നഭിമാനിക്കുന്ന വസ്ത്രക്കാരിൽ ഉള്ള അപരിഷ്കൃതാംഗങ്ങളും അതു ചെയ്യുന്നുണ്ടുതാനും. ഒരേ മതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആളുകൾ അസംഖ്യങ്ങളായിരിക്കും. അവരുടെയൊക്കെയും നടപടികൾ ഒന്നുപോലെ ഇരുന്നുവെന്ന് ഒരിടത്തും വരുന്നതല്ല. അതിനു സമുദായസ്ഥിതിയെ അല്ലാതെ മതത്തെ കുറും പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള കുറങ്ങളെ തിരുത്തേണ്ടതു സമുദായനേതാക്കളുടെ ജോലിയുമാകുന്നു. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളും, എസ് എൻ ഡി. പി. മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങളും നമ്മുടെ സമുദായത്തിലെ ആവക ന്യൂനതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വളരെയൊക്കെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്; ശ്രമിച്ചവരികയുമാകുന്നു.

ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ദുഷിച്ചഭാഗങ്ങളിലും ഈ വക അനാചാരങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉത്തരദേശബുദ്ധമതം, അല്ലെങ്കിൽ മഹായാനബുദ്ധമതം, മന്ത്രങ്ങൾ, തന്ത്രങ്ങൾ, കൂടപത്രങ്ങൾ, ജന്തുബലികൾ എന്നുവേണ്ടാ, ദുഷിച്ച ഹിന്ദുമതത്തിലുള്ളതിൽ പുതിയതെങ്ങു ഭയങ്കരമായ അനവധി ദരാചാര

ങ്ങൾക്കു് അട്ടിപ്പേരു സിദ്ധിച്ചു തവാടാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണു്. ഹീനയാനബുദ്ധമതവും അതിന്റെ ആദിസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ നിഷ്കർഷയോടുകൂടിയല്ല ഇന്നു ദക്ഷിണദേശങ്ങളിൽ അന്നു ഷ്ടിച്ചുവരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ആ സങ്കല്പവും ശരിയല്ല.

ഇവിടെ ഒന്നുകൂടി പറയാനാണു്. ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറയുമ്പോഴൊക്കെ അതിന്റെ നിർദ്ദോഷഭാഗങ്ങളെ മാത്രവും, ഹിന്ദുമതത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ദോഷാംശങ്ങളെ മാത്രവും ഉദാഹരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഈ താരതമ്യവിവേചനരീതി ശാസ്ത്രീയമോ ധർമ്മ്യമോ അല്ല. ഇതു് അറിയാതെ വരുന്നതാണെങ്കിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടുന്ന ന്യൂനതയും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുചെയ്യുന്നതാണെങ്കിൽ നിന്ദ്യമായ ഒരു അപരാധവും ആകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ദുഷ്ണത്താൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷി വഞ്ചിതമാകയും വിവരമില്ലാത്ത അനവധി ശ്രോതാക്കൾ സംഗതികൾ തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുതിയ പരിവർത്തനത്തിന്റെ തിരക്കിൽ നിങ്ങൾ അതു് കാക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിവ്യാജം വ്യസനിക്കുന്നു.

ഒടുവിൽ എനിക്കു പറയാനുള്ളതു ബുദ്ധമതത്തിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേകവൈഷമ്യത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഈ മതത്തിൽ “ആത്മാവു്” എന്നൊരു വസ്തുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. രൂപവേദവിജ്ഞാനാദികളായ അബ്ബുസ്സന്ധങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ അന്തഃകരണശാസ്ത്രീയങ്ങളായ ഏതാനും തത്വങ്ങൾ അല്ലാതെ ജീവിതത്തിന്റെ ഘടകമോ നിയാമകമോ ആയ മറ്റൊരു ചൈതന്യവസ്തു ആവശ്യമില്ലെന്നാണു് അവർ പറയുന്നതു്. ആത്മാവിനെത്തന്നെ അംഗീകരിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കു പരമാത്മാവായ ഈശ്വരന്റെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ആത്മാവും ഈശ്വരനും ഇല്ലാത്ത ഈ മതവും ഇതിന്റെ ഉപയോഗവും കടന്നുപോകുവാൻ കഴിയുവാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നു് യോഗീന്ദ്രനാക്കോ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നല്ലാതെ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു, വിശേഷിച്ചും ആത്മാവി

ന്റെ അനിഷ്ടനാശത്തിനോ ഇഷ്ടലാഭത്തിനോ വേണ്ടി ദേവതകൾക്ക് ആടും കോഴിയും കുരുതികഴിപ്പാൻ നടക്കുന്ന പ്രാകൃത ജനങ്ങൾക്കു ഉപഹിപ്പാൻതന്നെ പ്രയാസമാണെന്നു ആർക്കും അറിയാം. ഈശ്വരഭയം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും അകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത സാധാരണവ്യക്തികൾ സദാചാരത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം സദാചാരമനുഷ്ടിച്ചു ധർമ്മശൂന്യന്മാരായിത്തീരാൻ ശക്തരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് കുറെ സാഹസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മതം പരിഷ്കൃതാശയരായ പ്രത്യേകാംഗങ്ങൾക്കല്ലാതെ സമുദായത്തിന് അനുഷ്ടിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമായതല്ലെന്നു വിശേഷിച്ചും ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

എന്നാൽ ലോകത്തിലുള്ള അമ്പതു കോടിയോ അധികമോ, അതു എങ്ങനെ അനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. അതിന്റെപ്പറ്റി ഞാൻ മുൻപേതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതു നമ്മൾ പറയുന്ന ശുദ്ധമായ ബുദ്ധമതമല്ല. അതിന്റെ പുറത്തു പടൻകേറിയിരിക്കുന്ന കാടും പടർപ്പുകളും ആകുന്നു. അവർ ബുദ്ധമനിയെത്തന്നെ ഈ ശ്വേതനിവിശേഷമായി ആരാധിക്കുകയും അവതാരങ്ങളിലും അത്ഭുതകഥകളിലും ദേവന്മാരിലും യക്ഷന്മാരിലും പിശാചുക്കളിലും വിശ്വസിക്കുകയും എല്ലാപ്രകാരത്തിലുള്ള അന്ധപാരമ്പര്യത്തേയും അബദ്ധവിശ്വാസത്തേയും പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദക്ഷിണബുദ്ധമതത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളായ സിലോണം ബർമ്മയും തന്നെ ഭീമാകൃതികളായ ബുദ്ധവിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതും അവതാരകമാചിത്രങ്ങൾ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ മൈതൃങ്ങളാൽ നിബിഡമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവർ നമസ്സരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും പുഷ്പാഞ്ജലിചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളിലെപ്പോലെ ഇവയിൽ സാധാരണമായി അഭിഷേകവും നൈവേദ്യവും ചെയ്യാറില്ലെന്നു ഉള്ളു. പുരാതനമതമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ സ്മരണയെ

നിലനിർത്തുന്ന ഈവക ഉപചാരങ്ങളെ ഞാൻ കേവലം ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. ഞാൻ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത് ഈ വിഷയത്തിലും ഇന്നത്തെ ഹിന്ദുമതത്തേക്കാൾ ബുദ്ധമതത്തിന് പരയത്തക്ക മെച്ചമൊന്നുമില്ലെന്നു സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമാകുന്നു. വിശേഷിച്ചു ഈശ്വരനില്പാത്ത മതത്തെ തടയുകയായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഗോവൻ ബുദ്ധനെത്തന്നെ തങ്ങളുടെ ഈശ്വരനായി വരിച്ച ജനങ്ങൾ ആരാധനയ്ക്കായി വസ്തുതയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന കൗതുകകരമായ വിധിവിധിയാസം നമ്മെ എന്തുപഠിപ്പിക്കുന്നു? ശുദ്ധബുദ്ധമതം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നിലയിൽ ഒരു പരാജയമാണെന്നുള്ളതു വിശദമാകുന്നു.

രാജാരാമമോഹനറോയി മുതലായ മഹാത്മാർ ഹിന്ദുമതത്തിൽ അവർ സ്ഥാനമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതായി നിങ്ങൾ വാദിക്കുന്നു. രാമമോഹനറോയി ഹിന്ദുമതത്തെ നിരസിച്ചിട്ടില്ല; വേദാന്തമതത്തെ അദ്ദേഹം ശ്ലാഘിക്കുന്നു. മഹാകവി ടാഗോർ ഉപനിഷത്തുകളിൽ വളരെ അഭിമാനമുള്ള ദേഹമാണ്. അവരെല്ലാം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ചില വശങ്ങളെ മാത്രമേ ആക്ഷേപിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നല്ല, ഇവരാരും ബുദ്ധമതം അംഗീകരിപ്പാൻ ജനങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. ആ പണ്ഡിതന്മാർ ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി നമ്മെപ്പോലെയോ അധികമോ അറിഞ്ഞിരിക്കാമെന്നുള്ളതുമാണ്. ശ്രീ വിവേകാനന്ദസ്വാമിബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി വളരെ പരിജ്ഞാനവും ബഹുമാനവും ഉള്ള മഹാനായിരുന്നില്ലേ? ജാതിശല്യത്തെപ്പറ്റി നിഷ്കരുണമായി അക്ഷേപിക്കുകയും ഗാഢമായി അനുതപിക്കുകയും ചെയ്ത വിശാലഹൃദയനായിരുന്നില്ലേ? എന്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഹിന്ദുമതത്തെ പരിഷ്കരിപ്പാൻ അല്ലാതെ ബുദ്ധമതത്തെ ഉജ്ജീവിപ്പിപ്പാൻ ഉപദേശിച്ചില്ല? ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റി നമ്മുടെ നിശ്ചയമായും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

തീയ്യരെ അടുപ്പിക്കാത്ത ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കാരും, ഈ ശ്വരസാന്നിദ്ധ്യം അധികമുള്ളതു മുസ്ലീം പള്ളികളിലാണെന്നു, ജസ്റ്റിസ് സദാശിവയ്യർ പറഞ്ഞതിനെ നിങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. ഇതു പേരാംശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു മതത്തെ പരിഷ്കരിപ്പാനുള്ള ഉത്സാഹത്തെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ഉപലാഭം മാത്രമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഉൽകൃഷ്ടഹിന്ദുസഭ സ്ഥാപിപ്പാൻ ക്ലേശപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം തന്നെ സ്വീകരിച്ചു സുഖമായി ഇരിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നില്ലെന്നുള്ളതു സ്മരണീയമാണ്. മദ്രാസിലെ പച്ചയ്യപ്പാക്കോളേജിൽ ഇതുവരെ പഞ്ചമന്മാർക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി, സാമൂതിരിക്കോളേജിൽ ഇപ്പോൾ തീയ്യവിദ്യാർത്ഥികൾ കയറിപ്പോകുന്നത് കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്ന നിങ്ങൾക്ക് അതു നൈരാശ്യജനകമായിരിപ്പാൻ ഇടയില്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇനി പ്രധാനമെങ്കിലും ഒരു സംഗതികൂടി പറഞ്ഞു അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതു നമ്മൾ ബുദ്ധമതക്കാരായി മാറിയാൽത്തന്നെ ഒരു മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ക്ലേശങ്ങളല്ലാതെ അതിന്റെ പുണ്യമായ ഫലം സിദ്ധിപ്പാൻ ഇടയില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. കാരണം, ബുദ്ധമതം ഭിന്നമാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ പുരാതനമതത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നും, അതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ഹിന്ദുപുരാണപ്രസിദ്ധമായ അവതാരങ്ങളിൽ ഒന്നും ആയിരിക്കുന്നതുതന്നെ. ബുദ്ധമതത്തെ ഹിന്ദുമതത്തോടു സംബന്ധിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാൽകൂടി ക്ഷമകേടുകാണിക്കുന്ന ചിലർ ഈ യുഗീടെ നമ്മുടെഇടയിൽ ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാമെങ്കിലും ആ സംബന്ധം ആർക്കും അപലപിക്കത്തക്കതല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ പറഞ്ഞേ തീരൂ. സാംഖ്യം, വൈശേഷികം, മുതലായ മതങ്ങൾ പോലെ ബുദ്ധമതവും ഒരു ദർശനമാകുന്നു. ഇതിനെ ഹിന്ദുക്കളുടെ പല ദർശനഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, എന്നതന്നെയല്ല,

ഉത്തരമീമാംസയിൽ തന്നെയും പുച്ചുപക്ഷ്യത്വേന നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ ദർശനത്തിന് ഈ അതുതകരമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചാൻ പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്ന് ഇതിന്റെ ദൃഷ്ടാവിന്റെ അലോകനാധിപത്യമായ മാഹാത്മ്യമായിരുന്നു. ഈ സംഗതികളെ സംക്ഷേപിച്ച് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാനപ്രാമാണികനായ ജെ. ഡബ്ബിൾ റോയിഡ് ഡേവിഡ്സ് (J. W. Rhoyd-Davids) പറയുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽത്തന്നെ കേൾക്കുക.

“Buddhism was the child and then product of Hinduism. Goutoma's whole training was Brahminism. He probably deemed himself to be then the most correct exponent of the spirit, as distinct from the letter of the ancient faith, and it can only be claimed for him that he was the greatest and wisest and best of the Hindus.”

ബുദ്ധമതം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സന്താനവും ഹൃദയവും ആണെന്നും ഗൌതമബുദ്ധൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് പഴയമതത്തിന്റെ സാരാംശം വ്യാഖ്യാനിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്നും അദ്ദേഹം അത്ര മഹാനും അതിബുദ്ധിമാനും അത്യുത്തമനും ആയ ഹിന്ദുവാണെന്നും മറ്റൊന്നാണ് ഈ പണ്ഡിതൻ പറയുന്നത്. ഇദ്ദേഹം ഒരു ഹിന്ദുവല്ല; ഹിന്ദുപക്ഷപാതിയുമല്ല; ബുദ്ധമതത്തിലെ വലിയ ഒരു വിശ്വാസിയും ഒരു യൂറോപ്യനും ആകുന്നു. വന്ദ്യനായ അനംഗാരിക ധർമ്മപാലൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകളിൽ വായിപ്പാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇദ്ദേഹം എഴുതിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

അത്യന്തവന്ദ്യനായ ശ്രീനാരായണഗുരുപാർക്കുപോലും ഇവിടുത്തെ സർവ്വഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ, ജാതിനിമിത്തം പ്രവേശനമില്ലെന്നുള്ള സംഗതി നിശ്ചയമായും അഭിമാനമുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറയ്ക്കത്തക്ക ദയനീയമായ ന്യൂനതതന്നെ.

അതിൽ സമുദായാഭിമാനിയായ നിങ്ങൾക്കു് ഉദ്ദേശം തോന്നുന്നതും ശരിതന്നെ. എന്നാൽ അതിന്റെ പരിമാരഹാർദ്ദം എന്താണെന്നുള്ളതിലാണ് പക്ഷാന്തരമുള്ളതു്. വസ്തുവത്തിൽ പരമഹംസരായ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തനിക്കുവേണ്ടി ഇതര ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള താല്പര്യം ഒരിക്കലേങ്കിലും അങ്കുരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നുവോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ മഹാത്മാവിന്റെ അമോഘമായ മനശ്ശക്തി ഇതിന്നു മുമ്പുതന്നെ അതു സാധിക്കുമായിരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അല്ലെങ്കിൽ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ജന്മമിയായ തിരുവിതാംകൂറിൽ ശക്തിമത്തായി ഇപ്പോൾ നടന്നു വരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദംതന്നെ അവിടുത്തെ മനശ്ശക്തിയുടെ രൂപാന്തരമല്ലെന്നു് ആർക്കറിയാം?

ഞാൻ യോഗത്തിൽ വെച്ചു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നുള്ള നാട്യത്തിൽ എന്റെ കൃതിയായ 'ദേവസ്ഥ'യിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കൌതുകം തോന്നുന്നു. എന്റെ അഭിപ്രായ സ്വൈര്യത്തെ ഉരച്ചു നോക്കാൻ അതു ശരിയായ കല്പമല്ലെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദേവസ്ഥയിലോ ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയിലോ, എന്നല്ല എന്റെ ഏതെങ്കിലും കൃതികളിൽ മതത്തെ ഉപലംഭിച്ചു ഞാൻ ചെയ്യുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെല്ലാം മതപരിഷ്കരണത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും പരിവർത്തനത്തെ മുൻനിർത്തിയല്ലെന്നും നിഷ്പഷ്ടിച്ചു വായിച്ചുനോക്കുന്ന ആർക്കും അറിയാമെന്നാണ് എന്റെ ധാരണ. പരിഷ്കരണത്തിൽ എന്റെ ആദർശം മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള "ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം" എന്നുള്ള ശ്രീനാരായണമതം ആണെന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ കൂടി പറഞ്ഞേക്കാം. നിങ്ങളുടെ തൃശൂർലേഖകൻ, ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞുണ്ണി, ഞാൻ ആററിങ്ങൽവെച്ചു് ഈയിടെ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ എന്റെ മതം ബുദ്ധമതമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതായി പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഞാൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിങ്കു

ബുദ്ധഗോപാലനിലും ബുദ്ധമതത്തിലും ഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. അതു് എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആദർശത്തിന്നു വീരലബ്ധമല്ലായ്കയാൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതുമാകുന്നു. സമുദായത്തിലെ പ്രത്യേകാംഗങ്ങൾക്കു് ആത്മാത്മമായി മതം മാറാൻ തോന്നുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഏനിക്കു വീരോത്ഥമല്ലെന്നു് എന്റെ പ്രസംഗത്തിൽത്തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചട്ടമാരംവണ്ണം മതം മാറാൻ ഉപദേശിക്കരുതെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു, സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു്. ക്ഷേത്രം കെട്ടാൻ മരംചുമന്ന വേദനെ ഇതുവരെ ആറിട്ടില്ലാത്ത ചുമരിൽ വിഹാരം പണക്കു കല്ലു ചുമക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സാധുക്കൾ കഴങ്ങുമെന്നുമാത്രമേ അതിന്നർത്ഥമുള്ളു. വിശേഷിച്ചും നമ്മിൽ ചിലരുടെ അഭിപ്രായഗതിയനുസരിച്ചു് അദ്ധ്യാത്മവിഷയത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയുള്ള സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങൾ മതംമാറുന്നതല്ലെന്നും എനിക്കു തീർത്തുപറവാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ മതഗുരുവിനെത്തന്നെ മതംമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഗുരുത്വമല്ലെന്നും പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ഇന്നുവരെയുള്ള പല ശ്രേയസ്സിനും ഹേതുഭൂതനായി, സമുദായത്തിന്നു പൊതുവിൽ സമ്മതനായി, സമുദായത്തിന്റെ ഭാഗ്യത്താൽ സിദ്ധിച്ചതെന്ന നാമൊക്കെ അഭിമാനിക്കുന്ന മഹാനഭാവനായ ഒരു ആചാര്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു പുരോഹിതന്മാർക്കായി സിലോണാലേക്കോ ടിബറ്റിലേക്കോ, കാട്ടുന്ന “കയ്യിൽ കിട്ടിയ കനകമുപേക്ഷിച്ചു”ള്ള കാട്ടവും ശ്രേയസ്സുരമല്ലെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വളരെ പറയുന്നു. ബുദ്ധമതസ്വീകരണംകൊണ്ടു് അതു സിദ്ധിക്കുന്നതു സംഭാവ്യമല്ലെന്നു ഞാൻ കാണിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഒരു വലിയ സമുദായത്തിന്റെ ആയുർത്തിൽ ചിലപാനം കൊല്ലം മുമ്പു നഷ്ടപ്പെടുപോയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പുനർസ്ഥാപനം ചെയ്യുകയെന്നതു് ഒരു വമ്പിച്ച കാര്യമാകുന്നു. അതിനെ വല്ല പൊടിവിദ്യയും കൊണ്ടു ലഘുവാ

യി സാധിക്കാമെന്നു് എന്നിങ്ങനെ വിചാരിച്ചാൽ കഴിയുന്നില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനായി ഇതുവരെ നമ്മൾ പറയത്തക്കവണ്ണം ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു് എന്നിങ്ങനെയെന്നതു്. സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കും നമ്മിൽ ഭാരോരുത്തരുടെ ശക്തിക്കും പൗരജാതിനും അനുരൂപമായ വിധത്തിൽ അതിനായി എന്തുശ്രമം ചെയ്തു എന്നു നമ്മളോടുകൂടെ ചോദിച്ചാൽ നമ്മൾ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരും. നമ്മൾ പ്രധാനമായി ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്, കുറെ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും കുറെ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ആകുന്നു. അതു് നല്ലതല്ലാത്തതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. തളിരോടിയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ നടന്നതും അതിലേപോവാൻ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തതും നിങ്ങൾ ഹിന്ദുവായിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു. അതുപോലെയുള്ള പലകൃത്യങ്ങളും മേൽതീയ്യൻ്റെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഇരുന്നുവെന്നു് ചെയ്യാവുന്നതും അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികളുടെ ഏകോപിച്ചുള്ള ഫലത്താൽ നമ്മൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പൂർണ്ണമായി വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതും ആകുന്നു. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു ശരിയായ ശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതോടേ മറ്റു സാധനങ്ങൾ, ധനവും വിദ്യയും ആകുന്നു. ദീർഘദൂരമായ നമ്മുടെ സ്വാമി അവയെപ്പറ്റി കൂടക്കൂടെ നമ്മോടു് ഉപദേശിക്കാറുള്ളതു നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നില്ലേ? ഇങ്ങനെ നമ്മൾ വീണ്ടെടുക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം നമ്മുടേതായിത്തന്നെ ഇരിക്കും; ആ വിജയത്തിന്നു അവകാശികളും നമ്മൾതന്നെ ആയിരിക്കും. നമ്മൾ കടം വാങ്ങുന്ന മതമോ, ആശ്രയിക്കുന്ന മതക്കാരോ, ആയിരിക്കയില്ല. അതല്ല ശരിയായ സ്വാതന്ത്ര്യം അതല്ല ശരിയായ പൗരജാതി?

നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു മിക്കവാറും മറുപടി ഈ കത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ പറയുന്നതു നിങ്ങളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ കാണുന്ന

വൈഷ്ണുങ്ങളേയും അനുചിതങ്ങളേയുംപറ്റി മാത്രമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്റേയും സമുദായംഗത്തന്റേയും നിലയിൽ പറയേണ്ടതു് എന്റെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ വക സംഗതികൾ ഗണ്യമല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു ശരിയായ നിശ്ചയവും നിങ്ങളുടെ വിജയത്തിൽ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ പിൻതുടന്നു കൊള്ളുക. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സർവ്വവിജയവും ആശംസിക്കുന്നു.

ഈ കത്തുവളരെ ദീർഘമായിപ്പോയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വാദം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ എനിക്കു സൗകര്യവും മനസ്സും ഇല്ലെന്നുള്ള വിവരവും ഞാൻ ബഹുമാനപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്,

തോന്നയ്ക്കൽ
15-6-1923 }

സ്നേഹിതൻ,
എൻ. കുമാരനാശാൻ (ഒപ്പു്)

മതപരിവർത്തന രസവാദം

സാമുദായികമായി പല അസമത്വങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഈഴവ സമുദായം അതു പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഹിന്ദുമതം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന പ്രബലമായ ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കണമെന്നായിരുന്നു പല നേതാക്കന്മാരുടേയും വാദം. ശ്രീബുദ്ധചരിതം രചിക്കുകയും ബുദ്ധമതകഥകളെ ആസ്പദമാക്കി കവിതകൾ എഴുതുകയും ചെയ്ത കുമാരനാശാൻ ഇതേ അഭിപ്രായമാണെന്നു പലരും ധരിച്ചിരുന്നു. മതപരിഷ്ക്കാരിയും നാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ ആദർശപാലകനും ആയിരുന്ന ആശാൻ താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന സമുദായത്തിനു നൽകുന്ന സന്ദേശമായി കരുതാവുന്നതാണ് മതപരിവർത്തന വിഷയത്തിൽ ആശാന്റെ അഭിപ്രായം വെളിവാക്കുന്ന ഈ ലേഖനം.

ശാരദ ബുക്കു ഡിപ്പോ

തോന്നയ്ക്കൽ തിരുവനന്തപുരം.

മതപരിവർത്തന

രസവാദം

കുമാരൻ ഭാഗ്യൻ